

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.
România și străinătate:
Pe an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

Nr. 193.

ANULŪ L.

Joi, 3 (15) Septemvre.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

Oseriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefracate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămit.

1887.

BrașovŪ, 2 Septemvre 1887.

Cu cât se apropie mai mult momentul sosirii Majestății Sale la manevrele din ArdealŪ, cu atât mai vrășmaș e tonul de care se folosesc în deosebi foile maghiare tiszaste față cu noi Români.

Este în totŪ cazul ciudată această aparațiune, deoarece mintea sănătoasă trebuia să le dicteze Ungurilor dela putere, tocmai în aceste momente, o purtare mai domolă față cu marea majoritate a populațiunii Transilvaniei, că se se mai potolească, celŪ puțin pentru timpul petrecerii Majestății Sale în ArdealŪ, nemulțămirea și amărăciunea dintre noi, ér nu se se aște încă și mai tare spiritele.

Acestea erau considerațiunile ce s'arŪ fi impusŪ unorŪ politici cu mai mare precauțiune. Ungurii dela putere însă credŪ a fi ajunsŪ la a celŪ apogeu alŪ puterii în statu, încâtŪ se nu mai aibă lipsă de a lua asemenea precauțiuni. Și în această pornire îi sprijinesce multŪ hotărîrea ce au luat-o, de a nu mai căuta nici unŪ mod de împăcare cu Români, ci de a continua fără cruțare răsboiulŪ contra limbei și naționalității acestora.

RăsboiulŪ pornitŪ contra naționalităților și în specialŪ contra RomânilorŪ ardeleni este, precum scimŪ, unŪ punctŪ de căpeteniă alŪ programului ministrului-președinte Tisza și credemŪ că nu greșimŪ, decât admitemŪ, că agitațiunea atâtŪ de înversunată, ce s'a pornitŪ tocmai acum contra RomânilorŪ a avutŪ în prima linie scopulŪ, de a aduna materialŪ pentru discursulŪ-programŪ ce-lŪ va desfășura d-lŪ Tisza în Oradea-mare, tocmai în ajunulŪ sosirii Majestății Sale în Clușiu.

Este adevăratŪ bătătorŪ la ochi, că ministru-președinte ungurescŪ 'și-a alesŪ tocmai ziua de 21 n. l. c., pentru ca să-și facă enunțațiunile sale înaintea alegătorilorŪ săi din Oradea-mare, cu atâtŪ mai vîrtosŪ cu câtŪ se asigură, că în ziua următoare 22 Septemvre n. d-lŪ Tisza va merge la Clușiu să însoțească pe monarchŪ în timpulŪ șederii sale acolo.

Pe când telegrafulŪ va anunța urbi et orbi enunțațiunile ce le va face d-lŪ Tisza în Oradea-mare, acesta se va afla deja lângă Majestatea Sa în Clușiu, vrîndŪ să dea a se'nțelege prin această, că acele enunțări le-a făcutŪ cu deplină aprobare a coronei și că atotputernicia lui a ajunsŪ la apogeulŪ ei, ne mai putîndŪ nimicŪ împedearea realizarea programului său.

PutemŪ prevedea cu siguranță, cam de ce natură vorŪ fi enunțațiunile ministrului-președinte, și decât n'amŪ avé nici unŪ altŪ punctŪ de sprijinŪ pentru această prevedere a noastră, purtarea organelorŪ guvernului și a foilorŪ tiszaste ne arŪ lumina din destulŪ în privința această.

În comitatulŪ vecinŪ cu comitatulŪ Oradei-mari, în SatmarŪ, s'a înscenatŪ tocmai acum o gônă specială în contra preținșilorŪ „agitatori dacoromâni” și se deține în arestŪ preventivŪ unŪ preotŪ, despre care nu s'a pututŪ dovedi până ađi nimicŪ altceva, decâtŪ că a luptatŪ fașș și pe cale cinstită constituțională pentru drepturile poporului românŪ. În același timpŪ foile subvenționate unguresci, ca la comandă, nu vedŪ decâtŪ „agitatori” și „turburatori” în tôte părțile și strigă ca din gura șerpelui, că Români cu carte, carŪ apără limba și naționalitatea românească, suntŪ „dușmani ai statului,” ne mai vorbindŪ despre insultele și calumniile ce se aruncă đilnicŪ în față presei române.

NimicŪ nu pôte fi mai comodŪ pentru atotputerniculŪ Tisza decâtŪ ca acum, pe când se află monarchulŪ în ArdealŪ, după ce i s'a pregătîtŪ, ministrului, astfelŪ tîrîmulŪ, să tune și să fulgere după placulŪ inimii sale în contra Ro-

mânilorŪ, carŪ mai au și ađi cutezarea de a fi nemulțămîți cu tractarea ce o suferŪ din partea guvernului ungurescŪ.

Ministru-președinte ne-a datŪ deja probe despre ceea ce e elŪ capabilŪ în privința această, în rîndulŪ trecutŪ, când a vorbitŪ în Oradea-mare. Atunci a tunatŪ și a fulgeratŪ contra preținșilorŪ agitațiunii ale presei naționalitățilorŪ. Cu ce ne va amenința astăđi?

Dér ar fi naivitate din parte-ne a crede că inventiosulŪ ministru-președinte n'ar mai afla în lexiconulŪ său nici unŪ cuvîntŪ nou de amenințare pentru aceia, carŪ n'au încetatŪ încă de a pretinde drepturile ce li se cuvîntŪ popórelorŪ în acestŪ statu. ElŪ ne va amenința de sigurŪ din nou și mai cumplitŪ ca în trecutŪ.

ScopulŪ însă nu și-lŪ va ajunge. Imprejurarea că viitorile sale enunțațiuni se vorŪ discuta în ArdealŪ, în prezența monarchului, va face din contră să reiasă și mai lămuritŪ, că avemŪ de a face cu unŪ regimŪ de partidŪ tendențiosŪ, care nu se rușinează de a exploata chiar prezența capului statului pentru scopurile sale de clică.

Nu pôte însă nici odată să se facă bunăstarea și viitorulŪ popórelorŪ Ardealului dependentă de caprițele și poftele nenfrînate ale clicei dela putere. Acestă trebe să 'și-o însemne bine ministrulŪ-președinte ungurescŪ.

Faimele despre întrevvedereea din Stettin.

„Vossische Ztg.” đice că întrevedereea din Stettin a împératului Wilhelm cu ȚarulŪ, decât se face, nu va fi decâtŪ unŪ actŪ de curtoasiă, care nu va schimba întru nimicŪ relațiunile rîcite germano-rusesci. Incurcăturile orientale — adauge numita fóiă — suntŪ o afacere deosebită a Austriei, pe care această va avé se-o reguleze după propriile sale dorințe. Decă Germania nu pune piedeci Austriei, dér nici nu o sprijinesce, ea de altă parte n'are nici o cauză de a promova poftele Rusiei. TotŪ în acestŪ sensŪ se exprimă și „Norddeutsche allg. Ztg.” đicîndŪ, că în OrientŪ Germania ca și Austria și-au rezervatŪ mână liberă și că Austria vrîndŪ a-și validata acolo interesele sale nu va întîmpina o serioasă opozițiune din partea Germaniei.

ÎmpératulŪ Wilhelm a sositŪ în Stettin împreună cu împérătésa, cu prințulŪ și princesa Wilhelm și cu prințulŪ Leopold. ÎmpératulŪ și mareșalulŪ Moltke, care asemenea se află în suita lui, au fostŪ entusiasticŪ aclamați de poporŪ.

În privința venirii Țarului în Stettin domnesce acolo nesiguranță. Autoritățile militare, civile și ale curții dau răspunsuri îndoelnice. Nimeni nu vrea să scie despre sosirea apropiată a Țarului, dér nimeni nu o negă.

Corespondenții điarelorŪ din BerlinŪ, Londra și Viena n'au pututŪ isbuti până acum a afla nimicŪ pozitivŪ despre sosirea Țarului. Cu tôte aceste se crede, că ȚarulŪ va veni la Stettin și împrejurarea, că în suita Majestății Sale se află și consiliarulŪ Bülow ca reprezentantŪ alŪ ministeriului de esterne și secretarulŪ LergevisŪ ca cîfratorŪ întăresce pe ómenŪ în credința această.

Din PetersburgŪ însă se desminte din nou faima despre mergerea împératului Alexandru III dela Copenhaga la Stettin. Se vede că la începutŪ planulŪ întrevederei a esistatŪ și acum érași l'au lăsatŪ să cadă. Nu cumva s'au încordatŪ în đilele din urmă mai tare relațiunile dintre cele două împérătii nordice?

Cestiunea bulgară.

„Nordd. Allg. Zeitung” desminte asertiunea lui „Pester Lloyd”, că prințulŪ de Bismarck ar fi oferitŪ directŪ mediațiunea sa în afacerea Erenroth, și đice că

cabinetulŪ germanŪ, în acestŪ casŪ, n'ar fi pututŪ refusa mijlocirea dorită de Pórtă, după cum a făcut-o, Germania, đice „Nordd. Allg. Zeitg.” aprobă nu numai trimiterea generalului Ehrenroth, dér este asemenea gata să recomande proiectulŪ celorlalte puteri, decât va fi propusŪ oficialŪ de Pórtă. Rusia printr'o propunere emanîndŪ din propria sa inițiativă, cum a cerutŪ Pórtă dela Germania, și-ar lua asupra-și răspunderea cestiunilorŪ Orientului ce nu-i incuibă până acum. ArticolulŪ conchide: Este de datoría puterii suzerane să decidă asupra mijlócelorŪ proprii, a învinge rezistența activă și pasivă a BulgarilorŪ; pe câtŪ timpŪ nu va fi lumină asupra acestui lucru, puterile nu vorŪ voi de locŪ să ia pozițiune în cestiune.

ĐiarulŪ „L'Indépendance belge” din 10 Septemvre publică următoarea telegramă din ParisŪ, cu data de VinerŪ 9 Septemvre: „Se scrie din Bucuresci cătră „Journal des Débats”: Se afirmă că d. Petroff ministrulŪ de răsboiu bulgarŪ ar fi declaratŪ ofițerilorŪ din garnisóna din Sofia, că în casulŪ când Rusia ar trimite unŪ corpŪ de armată pentru a ocupa militarésce Bulgaria, guvernulŪ ar fi decisŪ să reziste din resputeri. Cu modulă acesta, adaoge elŪ, vomŪ prelungi lupta până ce vomŪ da timpŪ Austro-Ungariei și celorlalți aliați protectorŪ ai noștri să se vie în ajutorŪ.”

PrefectulŪ din RusciucŪ, neținîndŪ seamă de observațiunile guvernului francescŪ cu privire la siguranța amenințată a naționalilorŪ și a consulului francescŪ, d. Flourens, ministrulŪ afacerilorŪ streine, a autorisatŪ pe consululŪ său din RusciucŪ de a lua unŪ concediu nelemitatŪ. GuvernulŪ bulgarŪ înainte de a lua o hotărîre contra prefectului din RusciucŪ, d. Mantoff, ale cărui fapte atraseră după sine număróse reclamațiuni ale consulilorŪ, chemă pe d. Mantoff la Sofia pentru a da explicațiuni în privința purtării sale.

„Journal des Débats” anunță arestarea d-lui Radoslavoff, fostŪ președinte alŪ consiliului din Bulgaria.

Turburări în Sofia.

O telegramă din Sofia, dela 12 Septemvre, comunică următoarele:

Șefii Ligei patriotice invitaseră populațiunea la unŪ meetingŪ de protestare contra unui articolŪ scris de d. Karavelov în „Tirnowska Constituția”, articolŪ în care acesta declară că prințulŪ Ferdinand se urcă pe tronŪ prin voința d-lui Stambulov, ér nu a națiunii.

Oratorii, încurajîndŪ mulțimea compusă din mai multe sute de persóne, reclamară măsuri energice contra trădătorilorŪ patriei și arestarea d-lui Karavelov. Mulțimea porni mai înteu spre palatŪ, din care prințulŪ eșise tocmai atunci. După aceea merse în față casei d-lui Karavelov, ale cărui ferestre fură sparte între strigătele: JosŪ! La mórte!

După această scenă, mulțimea porni strigîndŪ și cîntîndŪ spre tipografia điarului situată aprópe de palatŪ; aceleași scene reînțepură în timpŪ de unŪ cesŪ.

PoporulŪ intră în urmă în curtea palatului prințiarŪ; noptea sosise. PrințulŪ, care se întorsesse dela plimbare, se infățîșă la balconŪ, pe timpulŪ când mulțimea scotea strigăte de ura. Căți-va oratori luîndŪ cuvîntulŪ spusēră că guvernulŪ nu trebe să permită atacuri asemenea celorŪ ale opoziției. PrințulŪ răspunse: „Vé mulțamescŪ pentru aclamațiunile vóstre patriotice. Trăescă Bulgaria! Manifestanții părăsiră palatulŪ pentru a intra în casa d-lui Stambulov. MinistrulŪ mulțumi mulțimei, o felicită că a manifestatŪ simțiminte patriotice și declară că cauza bulgară nu va fi niciodată pierdută, decât va avé tódeuna asemenea apărători. Poliția se arată în față casei d-lui Karavelov și în față tipografiei, imprăștia pe manifestanți și împiedică pe căți-va indiviđi de a pătrunde la d. Karavelov.

SCRILE ĐILEI.

La serbarea poporală, ce se va întocmi în Clușiu în onórea prezenței Majestății Sale, se đice că vorŪ fi prezentate 250 persóne din diferite ținuturi ale Ardealului în grupe separate de câte 12 orŪ 24 fete și feciori în portulŪ lorŪ poporalŪ și anume din comitatulŪ

Clușului în porturi populare ungurești, românești și săsești, din comitatele Murășu-Turda și Odêrheiu grupuri de Sécui, din comitatul Sibiu un grup din Sêlște; din comitatul Brașov Ceangăi din Sêcele; din comitatul Alba de jos porturi populare din împrejurimea Abrudului, Zlatnei și Roșiei; din comitatul Turda Arieșu portul populat din Trâscău. Pentru transportarea diferitelor grupuri la Clușiu îngrijesc fișpanul Samuel Jozsika în înțelegere cu respectivi fișpani.

—x—

„Națiunea“ spune, că Duminecă a fost primit în audiență de către Regele României contele Golushevsky, ministrul Austriei în București, care a prezentat Maiestății Sale pe contele Kalnoky, a cărui mergere în România sta în legătură cu încheierea convenției comerciale cu Austria.

—x—

În comuna Ohaba, lângă Șinca nouă, s'a ivit între copii versatul (bubatul), fără ca primăria să fi găsit cu cale a cere ajutor medical. Din norocire copii se însănătoșează fără acest ajutor. — Ar fi de dorit, ca primăriile în asemenea cazuri, care pot avea urmări grave, să fiă mai cu durere de inimă și să ceară repede ajutor medical.

—x—

Măne Joi în 15 Septembrie n. se va celebra în biserica română gr. cat. din Turda veche cununia d-lui Silvestru Moldovanu, contabil și secretar la „Arieșana“ din Turda, cu d-șora Margareta Cigareanu. — Căldurésele noastre felicitări tinerei părech!

—x—

„Răsboiul“ din București este informat, că Vineră trecută, o țerancă din Rușii-de-vede, cerându o audiență la castelul Peleș, a povestit Regelui, că cum pândind în aceea comună un loc de casă și începând a face săpături, a dat peste o suterană în care crede că s'ar afla diferite obiecte prețioase, opinând că ar fi bine ca stăpânirea să trimită pe cineva ca să examineze conținutul suteranei. Regele ascultând pe țeranca, care era convinsă de ceea ce spunea, i a dat o recomandare către ministrul cultelor și un biulet de liberă parcurs pe calea ferată. „România“ află, că țeranca s'a și prezentat ministrului, care ar fi însărcinat pe d. Tocilescu a se duce la fața locului și să cerceteze.

—x—

Academia literară „Des Muses Santonnes“ din Royan (Francia, Charente Inferieure) a primit între membrii săi pe d. Victor Bilciurescu, tineru ce se pregătește a primi laurii poeziei. Cu acest titlu au mai fost onorați, dintre Români, poetul Alexandru Macedonski, d. Ioan Rădoiu magistrat, precum și d. Al. Sturdza, serie „Telegraful.“

—x—

Trenul ce mergea Vineri în săptămâna trecută de la Câmpulung la Golești a deraliat între stațiile Mihăilești și Câmpeni, scrie „România Liberă.“ Primul raport adresat Direcției căilor ferate anunță: Șeful de tren și conductorul morfi; din pasageri zac victime pe câmp. „Răsboiul“ află că numai mașinistul, fochistul și frânarul au suferit. Cei d'inteu doi au fost răsturnați odată cu mașina, arși de cărbunii cari au sărit din focar și copleșiți de lemnele din magazia locomotivei. Frânarul asemenea a suferit contuziuni serioase. Nic unuia însă nu se găsește în casă de morțe. Dintre călători s'a constatat că nimeni n'a suferit vre-o contuziune. În urma deralierei, toți au fost

inapoiți la Câmpulung de către trenul care mergea din București.

—x—

Cetim în „Folia diecesană“ dela 30 August: „Din Terego va ni se scrie, că notarul cercual I. B. din Mehadica suspendat din oficiu în Dumineca trecută, a pământ în piața Teregovei pe strada principală pe protopretorul său B. Z., după ce mai înainte l'a fost încercat cu insulte și l'a fost scuipat în față. Făpturorul fu arestat momentan și predat judecătoriei, dăr după un scurt interogatoriu fu eliberat. Se vede că s'a început clisa (sânina) între domni, și pe semne trebile au ajuns acolo, de își faci ei între ei dreptate. Oare se mai aibă publicul respect de astfel de funcționari?“

Reuniunea de maghiarizare din Pojunu.

În Nr. 244 alu oficiosului „Nemzet“ cetim: În ședința comisiei pentru asilurile de copii a kulturegyletului din Pojunu, ținută sub președința Drului Karl Rimely, se arată, că numita reuniune, afară de institutele de învățământ subvenționate și de școlile ce stau sub patronajul ei, posedă ați 9 asiluri (grădini) de copii proprii ale ei care există de fapt și afară de aceea se întocmesc acum alte 3 institute noue; abstrăgându de institutele subvenționate și patronisate crește reuniunea în institutele ei proprii peste 1000 de copii, dintre cari opt din zece părți sunt de limbă germană și slovacă, în limba maghiară și în patriotism maghiar. Membrii săi și recrută reuniunea din ținutul său, din comitatul Pojunu și din orașul Pojunu, și constată cu satisfacție că din acest ținut îngust și a înșirată 3000 de membri, partea cea mai mare cetățeni de limbă slovacă și germană.

Din nou ne dovedește „Nemzet“, că Ungurii n'au alt gând cu Nemaghiarii decât a'i maghiariza. Ceea ce ne spune însă despre sumedenia de copii și membrii germani și slovaci, e numai reclamă. Slovaci au dat și dau mereu dovești, că Ungurii nu voru păpa aceea după ce le lasă gura apă. Jidovi sunt destui, îndopei cu „cultură maghiară“.

Teaca, în 10 Septembrie 1887.

Onor. Redacțiune! Luni în 5 Septembrie după ameză ca un fulger s'a lăsat trista faimă despre repausarea marelui și eminentului filolog și literat, d-lu Timoteu Cipariu, — pe fețele tuturor Românilor și în specie a celor mai în etate, cari i-au fost în multe privințe discipuli, se vedea intristarea! — Ne-a părăsit fala Românilor din Transilvania. Cum nu s'ar fi dus de pe aci mai mulți la Blașiu, — pentru a-i face ultimul respect, — însă mai ales depărtarea cea mare neconștându-le, cu toți i-amu dăsu cu adencă mihnire: Sit illi terra levis!

După asta nu trecu 4 ore, și eta se lăți în Teaca altă faimă — care deși numai locală fu totuși pentru noi tristă. — Tineră preotesă Laura Moldovanu a reposat, părăsindu pe soțul său tineru, d-nul Theofilu Moldovanu, preot gr. cat. în Copru din diecesa Arme-nopolei, cu unu pupil abia de 2 ani.

Nu-i vorba, — atât din iubire și compătimire către tineră familia preotesă, — câtu mai cu sémă n'amu ținut de strinsă datorință toți Români din Teaca a contribui la ceremonile astrucării acestei june preotesă prezentându-ne cu toți la ceremonia funerală, —

care în modul cel mai frumos, după toate datinile religioase, cu ertăciuni, și 12 odihne s'a efectuit! — La ceremonile acestei astrucării s'au prezentat toți onorațorii neromâni, — și toți Români afară de unu, marele, respective micul multii care în sumeția sa oficioasă, — uitându și cu totul de obligămintele umane, religioase și naționale române, deși această „inaltă personalitate“ împreună cu soția sa, pentru a-se prezenta la ceremonile astrucării, au fost prin docentele și canturul parohiei Tecii ambii intru adinsu invitați, — contemnându-ne însă nu s'au prezentat. — Fiă-le de bine!

Totu în ziua de 7 Septembrie, când s'a săvârșit înormentarea tinerei preotesă, locuitorii din Teaca alergă intru ajutoru comunei românești Pinticu, unde isbucni unu mare incendiu. Frumosa casă parochială era în flacări și pôte mai multe ar fi ars, decât braviloru pompieru din Teaca nu li-ar fi succesu a localiza focul. Împreună cu casa parochială i-au ars preotului Teodor Domșa grăul, cucuruzul, împreună cu totu ce se afla în podu, în grănaru, cuină, și abia câteva mobile i s'au putut scote din casă și încă și acelea ca vai de ele. Acestu demn preot, care es'e tată la 5 copii, dintre cari doi la scolă în Bistrița, arțendu-i tôte a rămasu în o perplexitate ce nu se pôte descrie.

E forte durerosu când în asemenea casuri se află unii și încă dintre colegi, cari se pörtă cu indiferență. Mă miru cum de protopopulu tractualu său celu puțin vice-protopopulu nu a alergat până acum la Pinticu pentru a aduna curatoratul și a face pașii necesari pentru grabnica reedificare a casei parochiale.

Acei domni marinimosi, cari aru voi a da mână de ajutor, să binevoescă a se adresa de-a dreptul la păgubitul în comuna Pinticu (Sz. Penték), poșta ultimă Teaca (Teke).

Câtu pentru persecuțiunile celoru puternici, desfășurate în contra noastră, analoage cu aceea a confratelui Lucaciu, înaintea noastră nu suntu novități, căci dênșii în totu locul și în contra tuturor le eserciază continuu în o formă ori alta. Lucrul celu mai durerosu pentru noi e însă acela, că persecutorii își caută și-și află instrumente, martori și muncitori, mai totdeuna din slabi noștri. Dabit Deus hisquoque finem!

Cele reproduse de „Gazeta“ în Nr. 188 după țiarele ungurești în cauza lui Lucaciu, că adevă „cu bani și amenințări aru fi hotărâți să facă pe martori a recede dela fasiunile lor“ și altele asemenea, după părerea mea nimicu altă nu însemnă, decâtu ca să se caute preceste spre a prelungi arestul preventiv alu d-lui Lucaciu.

Unu Tecanu.

CUVENTU

de deschidere, rostiu prin Alimpiu Barbolovicu vicariulu Silvaniei și directorulu despăr. XI alu „Asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporulu român“, cu ocaziunea adunării generale a despăr. ținută la 4 Augustu în Buciumi.

(Fine.)

Condițiunea „sine qua non“ a creșterii și culturai poporulu român este: ca toți fii națiunei și mai vârtos inteligentii, cari sunt chemați a crește poporul, pentru că și dênșii au eșit din popor și pre dênșii i-a crescutu națiunea, să fiă conșcii de datorințele lor sacre față de națiune, și acelea să le implinescă cu scumpătate, abnegațiune și resemnațiune sacrificătoare, se recere să se prețuiască și stimeze pre sine și națiunea sa și să fiă mândri de individualitatea lor națională, voru fi conșcii de drepturile lor, cari le au ca cetățeni ai patriei și fii

FOILETONU.

(51)

Misterele Veneției.

de Edouard Didier, traducere de Ioan S. Spartali.

XVII.

Tabera dela Villafranca.

În noptea aceea se întâmplă că trăsura de zarzatură veni mai de vreme cu unu ceas; însă bêtânul Nello prevăduse casul. Încă dela meșul nopții se și așezase în odaia portarului, pe care-l îndemnase să se ducă să se culce. De aceea elu fuse care deschise pörta fiului său.

Copilulu temnișterului era unu flăcău înalt și voinic, dăr cam prost. Natura făcuse atata pentru forțele lui fizice, încâtu uitase să îngrijască și de crieru. Altminteri era blând și pacinic, fără inițiativă, fericit ca să asculte pe oricine îi porunceă, mai cu sémă pe tatălul său, pe care-l privea ca p'unu oracul. De aceea, când îi porunci Nello să vie după dênșulu, tinerulu veni numai decâtu fără să întrebe măcaru pentru ce.

Cum intră în chiliă, Nello îi duse:

— Paolo, desbracă-te de hainele tale și îmbracă numi decâtu p'ale gentilomului!

Paulu implini porunca fără să arate nici mirare nici curiositate.

Prin urmare tôte mergeau după poftă. Podestatul se îmbracă numai decâtu cu nădragii și cu blusa

de aba a pescarului. Cu căciula infundată pe urechi, eși din curtea temnitei, sări ager și sprinten ca un om de meserie în luntrea cea grea și cu o lovitură bună de lopată o îpinse pe apă până ce ajunse pe Canalulu Mare.

Incepea să se crepe de ziua, când nisce precupeți cari se duceau în luntrele lor dărira luntrea temnișteru întorcându-se spre Mestre.

În ziua aceea timpulu era minunat. Diferitele trupe strine în tabera dela Villafranca manevrau cu o precisiune admirabilă; curioșii cari veniseră din Verona, din Villafranca și chiar din Mantua ca să admire o armată așa de frumoasă, erau încantați.

Compania, în capulu căreia Felice Badoer își juca armăsarulu, era cea mai laudată. Nu era cu puțină să fiă altceeva mai tineru și mai viteazu decâtu tinerulu căpitanu. Așa că Ricardo, care s'amestecase în mulțime, spunea mereu celoru cari îl întrebau, cine i frumosulu călărețu.

— Este domnul Feice Badoer, unulu din cele mai mari nume ale Veneției, și eu sunt Ricardo feciorulu lui.

În momentul când defilerulu era să începă în fața căpitanului generalu, care sta călare în fruntea statului său majoru la intrarea principală a taberei, unu călărețu trecu pe dinaintea-i în fuga calului, îndreptându-se către mijloculu câmpului de manevre. Negreșit că venea forte de departe, fiindcă calulu era alb de spumă.

Călărețulu acesta purta botfori de piele de Ungaria, cari-i treceau peste genunchi, și o haină scurtă de catifea neagră cu o vestă de piele de bivolu. O manta

mare mai multu neagră galonată cu aur, care-i fălăia peste crupa calului, îi da o înțâșare militară.

Călărețulu când trecuse pe dinaintea locului unde sta statulu majoru și prea puțin de departe de numerosulu grup alu ofițerilor, salutase pe căpitanulu generalu cu atata bună grație și curtenie, încâtu péna dela palăria era aproape s'atingă pământulu.

Călărețulu era atunci dreptu în lumină și cu tôte iutela calului său fu numai decâtu cunoscutu de cei mai mulți ofițeri diu statulu majoru.

— Este contele Batista Martinengo! ăceau unii.

— Podestatul Padovei! răspundeau ceilalți.

— Va să dăcă a eșit din temniștele Veneției?

— Este liberu.

— Sciam de eri! ăcea unulu dintre cei cari voru să fiă totdeuna informați mai naintea celorlalți.

— Va să dăcă procesulu lui s'a suspendat?

— Cređuți-vre-odată seriosu că o să cuteze cineva să traducă p'unu omu ca Martinengo în fața unui tribunalu fie acelu cineva chiar Consiliulu de trei.

Călărețulu audea o parte din ce se vorbea. Fără să oprască iutela calului se întor-se și salută cu mână

În stirșit se oprî în fața companiei comandate de Felice Badoer și-lu strigă pe nume de mai multe ori.

Felice auđindu-se strigat plecă în fugă spre călărețu. Amândoi se întelnică intr'unu spațiu mare gol în mijloculu câmpului de manevre. Schimbară câteva vorbe împreună și pe urmă călărețulu, care se ăcea că este podestatul Padovei, trase sabia și o îpinse în corpulu lui Felice Badoer.

ai națiunii, acelea le voru prețui, apăsă și de acelea se voru folosi după convingerea sufletului său și nici pentru unu preț nu voru abdice de acelea, pentru că numai atunci și așa voru fi prețuiți și din partea altor națiuni și atunci nu se voru avili la fapte degradatoare și compromițătoare de numele, reputațiunea și auctoritatea națiunii lor, decât își voru sci prețui și stima pe mama lor națiune.

Condițiune în modu supremu recerută spre cultivarea poporului și a națiunii este: ca egoismul mășavă, acestu inimicu infernală aiu fericirii și existenței poporilor, să-lu stîrpească totu fiul națiunii, dăr mai vîrtos intelligența din inima sa. Decă voimă și dorim să cultivăm națiunea și poporul român, să afurisim din sinul națiunii noastre pe acestu diavolu mut și surd, și scopurile și binele nostru individual și familiar să fim gata a-lu sacrifica pentru scopul final și binele națiunii și poporului.

O recerință fundamentală spre creșterea și cultivarea poporului nostru român țeranu e încrederea reciprocă între intelligența ca creșcătorii și conducătorii poporului și între massa poporului; această recerință e de așa mare însemnătate, cătu fără de acēsta toți pașii și tôte mijlocele, fiu spiritual și material, întrebunțate cu ori-ce dibăciă sunt pierdute; fără de încrederea reciprocă prelegerile teologului, documentările filosofului, pleoariile jurisconsultului, predicile preotului rostite cătră ascultătorii săi, așa și propunerile dascălului din școlă sătescă cătră învățaceii săi sunt vocea celui ce strigă în pustiu, pentru că încrederea între conducători și conduși e pētra anghiuară neresturnabilă, pe care să rașim edificiulu cultuei, e piedestalul puternicu pe care se înalță națiunile și poporele la acelu nivelu alu cultuei, pe care le este desemnată în concertulu poporilor Europei civilizate.

Și în care mină se află acēsta pētră de granitū a încrederei de care se înfrângu valorile ispitelor? În mina său baia inimei conducătorilor. Conducătorii poporului căștigă încrederea poporului decă pētrunși până în adencul sufletului de înălțimea și sântenia misiunii lor, fi-care își va iubi chemarea sa și de acēsta iubire îndemnaș fiicare își va implini sfera activității sale cu acuratețā nu pentru că-i dă pāne său mărirea oficiului, ci pentru că acēsta o pretinde înaintarea bunăstării spirituale și materiale a poporului, său vorbindu chiar, când preotulu însuși va iubi și stima preoția și cuvēntulu lui Dumneșeu, vestitū poporului, el însuși ilu va pune întāia oră în lucrare, când avocatulu din iubire cătră interesele poporului va apēra dreptatea, când învățătorulu din iubire cătră surcelele fragede ale națiunii va propune în școlă învățaceilor săi, atunci din lacrimile recunoștinței marginalite din inima poporului român se va împleti legătura încrederei între sufletulu lui și a conducătorilor lui, o legătură așa de tare și puternică, cătu mâna cea scrilegă a ispitelor nu va cuteza nici când a o ataca; atunci sēmēnța cultuei preserată de cătră conducători și educători în sufletulu poporului nostru român fecundat prin roua iubirii și încrederei reciproce va prinde rădăcină, va creșce și înflori și va aduce fructele spirituale indulcitoare și nutritive precum de sufletulu și vieța conducătorilor, așa și de a poporului.

Din acēsta unire și solidaritate sufletescă voru răsări caracterele firme în sinul intelligenței și alu poporului, acei lăseri strălucitori în orizontulu națiunii, fără de a cătoru conducere o națiune nu progresază cu pași siguri cătră limanul chāmării sale, ci rătăcesce din erore în erore, din amăgire în amăgire, până când de-

cade, — voru răsări, dicit, caractere firme, care sunt pilastri edificiului cultural alu fiu căreia națiunii. Nēmulu care nu-i fericitū a avē în sinul său falanga caracterelor firme, n'are trecutū, n'are presinte și nu va avē viitoru, prin urmare n'are istoriă. Oh! ce mângăiere pentru nēmulu românescū când i-se infățîșeză din regiunea nemuririi umbrele chiarificate ale caracterelor firme și candide, care au pusū fundamentulu cultuei poporului român!

Sunt convinsu că memoria și numele acestora sunt cu multu mai adencu gravate în sufletulu fiu-căruia Român, decât ca să fiu de lipsă a-i numi. Lucrarea cultivării poporului trebuie să fiu neînteruptă în totu timpul, între tôte impregiurările și pe tôte tērēmurile vieții sociale; pentru-că precum unu corpū fizicu decă încēta în tōți membrii cercularea sângelui trebuie să mōrā, așa și o națiune ca corpū moralu decă se înterumpe într'ēnsa cercularea cultuei celei dātătoare de vieța vitală-spirituală, e espusă nimicirii; pentru că așī numai cultura e aceea, care dă poporilor vieța și le asigură viitorul, cultura așī e cea mai puternică armă, acēsta se-o mănăam neînteruptu, ca invascuți cu arma cultuei și a solidarității împletite din caractere firme să fim în stare a brava orice eventualități și ispite.

Decl, onorată adunare! Onorată intelligență și iubitu poporū român! Decă voimă ca maica noastră dulce, națiunea română, ca atare, să aibă vieța și viitoru — cu ajutorulu mijlocelor și împlinirea condițiilor prin modestia mea indigetate, să îmbrățîșam cu toții, intelligenți și poporū țeranu, cu tōtă căldura inimei noastre cultivarea poporului nostru țeranu și lucrarea regenerării națiunii noastre române prin cultură se-o continuăm cu puteri unite — și împlinindu-ne datorința față de cultivarea poporului nostru țeranu, vomu da documente vie nu numai de naționalist zelos, ci și de patrioș bun, pentru-că cu cătu națiunea și poporul român va deveni mai cultu, cu atātū își va esercia într'unu gradū mai înaltu virtuțile ereșite dela străbuni, adecă: iubire cătră națiune, religiune și patriă, ascultare, supunere și venerațiune cătră legile statului sancționate, alipire și credință neclătītă cătră înaltulu tron și augusta casă domnitōre.

După aceste exorandū ajutorulu și lumina harului cerescu peste lucrările adunării noastre, am onōre a declara adunarea deschisă, în numele Tatălui, Fiului și Spiritului sântu.

Raportu polițienescū. — Intre soldații carī asediază pe nimfele dela fântāna din ulița fānarilor de sus și între nisele calle de cismarū se nāscu alalta-sēră cērtă, care era aprōpe să degenereze în bătāi, decă la apropierea patrulei polițienesci combatanții n'ar fi preferitū a o sterge la sântōsa.

La 29 Augustu n. 1887 se nāscu între locuitorii din Nou, Radu Avramū jun. și între Th. Morarū, o bătāi, în care celū dintēiu fū așa de rēu bătutū, încātū la 13 Septēvru n. murī din cauza acēsta. Fāptuitorulū fū predatū judecătoriei.

La 11 Septēvru n. sēra s'a perdutū pe peronulū gării unū inelū de aurū cu briliante în legătură de argintū, ēr la 12 Septēvru pe noulū drumū (Königs-weg) de pe Romuri o brațietă de argintū auritā, bătūtā unde se incheiā cu petricele de granatū, dintre care una lipsece. Aflătorii binevoiască a preda obiectele gāsitate la capitānia poliției, în schimbul unei remunerațiuni potrivite.

Ultime sciri.

Parisă, 13 Septēvru. — (Cale indirectă). Putemū afirma din sorginte oficială că, în urma cererei Porții, guvernulu germanū a primitū d'a

se înțelege cu Anglia, Austria și Italia, cu scopū d'a hotărî pe aceste Puteri să se unescă cu Franția și cu Germania pentru a regula cestiunea bulgară pe basa propunerilor Rusiei.

Ori-cum cancelarulu n'a primitū acēsta misiune decâtū cu condițiune ca Pōrta, putere suzerană, să ia inițiativa d'a notifica celorū trei puteri, în numele său, propunerile făcute de Rusia.

Rolul guvernului germanū nu va începe decâtū în urma acestei notificări.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a Gaz. Trans.)

STETTIN, 14 Septēvru. — Impēratulū a asistatū la pārada militară în trāsură.

BERLIN, 14 Septēvru. — Principele Bismarck a plecatū la Friedrichsruhe.

PRAGA, 14 Septēvru. — La alegerile suplimentare pentru dieta boemă au învinsū în orașe tōți candidații comitetului centralu electoralu germanū.

DIVERSE.

Despre femeile abisiniene o fōiă italiană povestesc următoarele: Femeia unui abisiniu avutū locuesce despărțită de bărbatul său, avēndū odāile sale. Ea trāsce acolo, fără a munci ceva. Locuința ei are unū vātavū, care îngrijesc de tôte; dēnsa nu se gāndesc la nimicū. Copii suntū dați în mână doicelorū; mama lorū stă la taifasū (de vorbă) și glumesc cu rōbele și amicele sale, ride, cāntă, bea și — se îmbată. Când plecă d'acasă, intenția ii este său să viziteze pe o amică, său să asiste la o ceremoniă religiōsă. Dēr piciorulū ei nu e permisū să atingă pāmēntulū și de aceea umblă călare pe unū catārū, condusū de frēu de cătră unū sclavū, pe când unū sclavū ține umbrela și o apără de rașele sōrelui. De ordinarū soșulū mănāncă singurū, numai câte odată la soșia sa, când se anunță solemnū, ca dēnsa să se pōtă gāti și parfuma. Aceste dame distinse nu prea trāsescū mai bine decâtū clasele sērace; deosebirea e numai, că cele avute nu muncescū, dēr mănāncă bātāiā dela crușii lorū soși. Femeia bātūtā n'are cui se plānge. Așa-i sōrta femeii, ea suferă și tace, neavēndū ce face. Superstiția între abisiniene este colosală. Decă unei mume ii morū copii d'intăiū, cauza se dīce a fi ochiulū rēu alū mumei. Decă nasce ērāși unū copilū, nu-i permisū să-lu vadă; elū e dusū la o doică și numai după 11 ani se întōrce la mamă-sa. Indată după nașcere se taie micū bucăți din urechea copilului, pe care le mănāncă mamă-sa, după ce au fostū puse într'o bucată de pāne.

Mulțamită publică.

Subscria mē simtū obligatā a esprima și pe calea publicității mulțamită și recunoștința ce datorēscū onoratei direcțiuni a institutului de fete din Brașovū Vautier pentru escelenta instrucțiune ce a primitū acolo fiica mea *Melania* și cu deosebire pentru progresul celū mare făcutū în limba franceșă și în pianū.

Clușiu, 1 Septēvru 1837.

Margareta David.

Editorū: Iacobū Muresianu.

Redactorū responsabilū: Dr. Aurel Muresianu.

Tēnerulū întinse brațele și cădū pe spate pe crupa calului, pe când ucigașulū fugea spre Verona.

Eră ce putură vedea cincī mii de persoane, fără ca nici unia să-i vie în minte să se ia după ucigașū, așa de repede se petrecuse scena asta grozavă.

XVIII

Tribunalulū Avogadorilorū.

În zăpăcēla forte firēscă ce urmă după crimă, a cărei victimă fuse încă odată Felice Badoer, se pierduse o vreme prețioasă.

Rēndurile se rupseseră fără ca nici unū șefū să se fi încercatū să împiedice pe soldați d'a se grāmădi pe locul unde fusese lovitū Felice. Ofițerii fugeau în drēpta și în stānga, strigāndū că trebuia arestatū ucigașulū, pe când elū era departe.

Din invālmășēla asta insē eși unū omū.

Era unū ofițerū tēnerū atașatū pe lângă persōna căpitanului generalū. Ucigașulū ilu atinse în trecerea i pe lângă dēnsulū și elū putuse, mai bine decâtū oricare altulū, să cunōscă într'ēnsulū pe contele Martinengo, podestatulū Padovei

Decă se jucase cumva vre-o comedīă îndrāsnetă pentru ca să ajungā la rezultatulū acesta tragicū, elū era hotărātū s'o sdrobēsca plecāndū fără a pierde nici unū minutū și în fuga calului la Veneția, așa ca s'ajungā acolo mai nainte d'a se rēspīndi scirea despre acēsta nouă crimă. Elū era hotărātū ca indată ce va debarca s'alerge la temniță și decă nu va gāsi pe Martinengo acolo, va descoperi atunci tōtă intriga aceea de sänge.

Pe ofițerulū acesta ilu chema Marco Bembo și făcea parte dintr'o familiă ducală, după cum chiar numele lui arată. Marco Bembo, cu invoiala căpitanului generalū, căruia i încerdințase planulū său, porni numai decâtū.

Se duse întēiu dreptū la Peschiera; acolo schimbă calulū și pe urmă merse așa de iute încātū nu erau încă 11 ore sēra, când părăsi laguna ca să intre în canalulū celū mare. Elū putuse face drumulū pe lagună într'o barcă cu douē pārechī de lopeți și barca asta o luase dela unū pescarū de pe cōstă.

În mai puținū de 5 ore făcuse 20 de leghe. Prin urmare era aprōpe cu neputință ca să-lu fi întrecutū altcineva în iutēlă.

Când căpitanulū Bembo se presintă la pōrta temniței, bătea miezulū noptii la cēsorniculū celū mare din piața Sf. Marcū.

I se făcură greutăți pentru a-i deschide chiar ferēstra, prin care să vorbēsca cu portarulū.

— Ce vōești? ilu întrebă.

— Căpitanulū rēspunse printr'o altă întrebare:

— Totū mai este închisū aci podestatulū Padovei?

— Negreșitū! Cum i s'ar fi datū drumulū fără nici o poruncă? dīse portarulū.

— Așū dori să intru indată în chilia lui! rēspunse Marco Bembo.

— Nu se pōte așa de ușorū, după cum cređi d-ta, mai cu sēmă pe vremea acēsta! — îi rēspunse portarulū.

— Trebuēscū împlinite formalități și nu potū să dau voiā nimēruī să intre în temniță fără autorisațiunea unuia din cei trei capi ai consiliului de patrușeci orī a unui mem-

bru din Consiliulū celorū dece. D-ta ai astfelū de autorizare?

— Nu! rēspunse tēnerulū care nu prevēduse piedica acēsta.

— Atunci, nu potū să te lasū să intri nici chiar în camera portarului!

Totū ce mai spuse Marco Bembo fuse de prisosū. Portarulū închise ghișetulū (oblonulū dela ferēstră) și căpitanulū rēmase forte încurcatū.

Din fericire elū avea unū unchiu, pe Carlo Bembo, care făcea parte din Marele Consiliu. Marco hotărā să se ducă să-lu găsească la minutū, să-lu deștepte, să-i spue întēmplarea și să dobāndēsca dela dēnsulū autorizarea trebuincioasă.

Însē cu tōtă graba ce puse elū, planulū acesta cerea unū orecare timpū pentru a fi dusū la sfirșitū bunū și era aprōpe cēsulū 1½, de dimineță când se infățîșă Marco încă odată la temniță, însoțitū de unchiulū său Carlo Bembo, care voise să dea lui Marco totū sprijinulū de care putea dispune.

Înainte unuia membru alu fiorosului consiliu trebuia să se deschidă tōte porțile. Însē o piedicā materială făcū ca cei doi patriciani să nu pōtă aborda numai decâtū dinaintea porții celei mari a temnițelorū. O luntre mare încărcatā cu legume și condusă de doi omenī tăia canalulū: erau zarzavatele temniței.

— Dați-vē la o parte, blestemațilorū! strigă Carlo Bembo rēstitū către cei doi vislași.

(Va urma.)

Cursul la borsă de Viena
din 13 Septembrie st. n. 1887.

Rentă de aur 5%	100 16	Bonuri croato-slavone	104 75
Rentă de hârtie 5%	81.40	Despăgubire p. dijma de vin ungh.	100.—
Imprumutul căilor ferate ungare	150.—	Imprumutul cu premiu ungh.	122 50
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ungh. (1-ma emisiune)	98 60	Losurile pentru regulara Tisei și Segedinului	124 20
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ungh. (2-a emisiune)	126 —	Renta de hârtie austriacă	81 25
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ungh. (3-a emisiune)	114 75	Renta de arg. austr.	82 65
Bonuri rurale ungare	104 70	Renta de aur austr.	112 80
Bonuri cu cl. de sortare	104 70	Losurile din 1860	136.25
Bonuri rurale Banat-Timșă	104 50	Acțiunile băncii austro-ungare	884 —
Bonuri cu cl. de sortare	104 50	Act. băncii de credit ungh.	283.70
Bonuri rurale transilvane	104 40	Act. băncii de credit austr.	283.70
		Argintul — Galbini împărțesi	5.91
		Napoleon-d'or	9.94
		Mărci 100 Imp. germ.	61 45
		London 10 Livres sterline	125.90

Bursa de București.
Cota oficială dela 29 August st. v. 1887.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	91 1/2	92 1/2
Renta rom. amort. (5%)	95 1/4	95 1/4
convert. (6%)	89 3/4	90 1/4
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	35 —	36 —
Credit fone. rural (7%)	104 1/4	105 1/2
" " (5%)	89 1/2	90 1/4
" " urban (7%)	103 1/4	103 1/4
" " (6%)	94 —	95 —
" " (5%)	87 —	87 1/2
Banca națională a României 500 Lei	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
" " Națională	—	—
Aur contra bilete de bancă	14. —	14 1/4
Banote austriace contra aur.	2.01	2.02

Cursuri pieței Brașov
din 14 Septembrie st. n. 1887

	Cump.	Vënd.
Banote românești	8.66	8.68
Argint românesc	8.60	8.65
Napoleon-d'or	9.94	9.98
Lire turcești	11.21	11.27
Imperiali	10.21	10.26
Galbeni	5.86	5.90
Scrisurile fone. Albina 6%	101. —	102. —
" " " 5%	98. —	99. —
Ruble Rusești	110. —	111. 1/2
Discontul	7—10%	pe an.

Vin negru
de Negotină veritabilă (sârbescă)
se află de vândare la mine
Litru à 80 cr., ér în butelii de câte 0-7 Ltr. à 64 cr.

Acest vin se distinge de toate vinurile negre interne conținându o mare cantitate de Taunin și foarte puțină acrelă, de aceea este cu deosebire foarte de recomandat pentru bolnavi și reconvalescenți.
La cumpărări en gros se reduc prețurile proporțional.

CAROL NEKLES.
Brașovul-Vechiu, Nr. 45.

Avis d-loră abonați!
Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numărul de pașă sub care au primit dăriul nostru până acuma.
Domni ce se abonează din nou să binevoiască a scrie adresa lămurit și să arate și posta ultimă. *ADMINISTR. „GAZ. TRANS“*

Sosirea și plecarea trenurilor și postelor în Brașov.

- I. Plecarea trenurilor:**
- Dela Brașov la Peșta:**
Trenul de persoane Nr. 307: 7 ore 20 de minute sêra.
Trenul mixt Nr. 315: 4 ore 01 minută dimineața.
  - Dela Brașov la Bucuresci:**
Trenul accelerat Nr. 302: 5 ore 37 minute dimineața.
Trenul mixt Nr. 318: 1 ora 55 minute după amieză.
- II. Sosirea trenurilor:**
- Dela Peșta la Brașov:**
Trenul de persoane Nr. 308: 9 ore 46 minute înainte de amieză.
Trenul mixt Nr. 316: 9 ore 52 minute sêra.
  - Dela Bucuresci la Brașov:**
Trenul accelerat Nr. 301: 10 ore 12 minute sêra.
Trenul mixt Nr. 317: 2 ore 32 minute după amieză.
- A. Plecarea postelor:**
- Dela Brașov la *Râșnov-Zărnești-Branău*: 12 ore 30 min. după amieză
  - " " "*Zizin*: 4 ore după amieză.
  - " " în *Sêcuime* (S. Georgi): 1 ora 30 minute noaptea.
  - " " la *Făgăraș*: 4 ore dimineața.
  - " " la *Săcele*: 4 ore dimineața.
- B. Sosirea postelor:**
- Dela *Râșnov Zărnești-Branău* la Brașov: 10 ore înainte da amieză.
  - " "*Zizin* la Brașov: 9 ore a. m.
  - Din *Sêcuime* la Brașov: 6 ore sêra
  - " "*Făgăraș* la Brașov: 2 ore dimineața.
  - " "*Săcele* la Brașov: 6 ore 30 minute sêra.

Publicațiunile „CANCELARIEI NEGRUȚIU,”
— GHERLA — SZ.-UJVÁR. —

AMICUL FAMILIEI. Dără beietrică și enciclopedică-literară cu ilustrațiuni, Cursul XI. — Apare în 1 și 15 și a luni în număr de câte 1 1/2—2 1/2 côle cu ilustrațiuni frumoșe; și publică articlii sociali, poeziă, nuvele, romanuri, suveniruri de călătorii ș. a. — Mai departe tracteză cestiuni literare și științifice, cu reflesii pe cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune viața socială a Românilor de pretutindena, precum și a celorlalte populațiuni din patriă și străinătate; și prin umor dulce și satiră alăsă nisuesce a face câte o oră plăcută familiei strivite de grijele vieții; și peste tot nisuesce a întinde tuturor indivizilor din familiă o petecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl. pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plățibil și în timbre postali.

PREOTUL ROMÂN. Revistă bisericăscă, scolastică și literară. Cursul XIII. — Apare în broșuri lunare de câte 2 1/4—3 1/4 côle; și publică articlii din sfera tuturor științelor teologice și între acestia mulți de predice pe dumineci, serbători și diverse ocașuni, — mai departe studii pedagogice, didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci — lei noi, plățibil și în bilete de bancă și în timbre postali.

A se adresa la „Cancelaria Negruțiu în Gherla — Szamosujvár, unde se mai află de vândare și următoarele cărți:

Puterea amorului. Nuvelă de Paulina C. Z. Rovinară. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Nuvelă originală de Paulina C. Z. Rovinară. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Nuvelă originală. — Continuarea nuvelei: „Idealul pierdut” — de Paulina C. Z. Rovinară. Prețul 15 cr.

Fontana dorului. Nuvelă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codreanu craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însore. Nuvelă de Maria Schwartz traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sêu Nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Nuvelă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsman, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunei. După Ernest Legouvé, membru al academiei. franceze. Prețul 10 cr.

Barbu cobzarul. Nuvelă originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Hermann și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragediă în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comediă în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șuluțu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în șalele gimnasiunii din Fiume prin Vinceti Nicoră prof. gimnas. Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 102 pagini, cuprinde 103 poezii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr. la) 60 cr.

Trandafiri și viorele, poezii populare culese de Ioan Popă Reteganul. Un volum din 14 côle. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petrosa sêu Cloșca cu pui ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olnesdu. Prețul 20 cr.

Apologiă. Discuțiuni filosofice și istorice maghiare privitoare la Romani, invederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Sincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere invederită și apretiată de Dr. Gregoriu Silași. (Opă completă) Broșura I. II. și III. Prețul broș. I. II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Tote trei impreună costau 1 fl. v. a.

Biblioteca Săteanului Român Cartea I. II. III. IV. cuprindend materii foarte interesante și amuzante. Prețul la tôte patru 1 fl., câte una deosebită 30 cr.

Biblioteca familiei. Cartea I. cuprinda materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colecte de Recepte din economiă, industriă, comerț și chemiă, pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Economia pentru școlele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Indreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), a învățătorilor și a altor bărbați de școlă, de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Prețul unui esemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. În literatura noastră pedagogică abia allăm vre-ună opă, întocmită după lipsele școlilor noastre în măsura în care este acesta! pentru aceea îl și recomandăm mai ales Directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesați.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vas. Gr. Borgovan. Prețul 15 cr.

Manual de Gramatică limbii române pentru școlele poporale în 3 cursuri de Maxim Popă profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manualul acesta este aprobat prin Inaltul Minister de cult și instrucțiune publică cu rescriptul de dato 26 Aprilie 1886 Nr. 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colectiune de versuri funebrale, urmate de iertăciuni, epitafiă ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculărei în școlă poporală pentru învățatori și preparanți. Broș. I. scrisă de Gavril Trifu, profesor preparandial. Prețul 80 cr.

Cele mai eține cărți de rugăciuni.

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericăști foarte frumoșă ilustrată. Prețul unui esemplar broșat 40 cr. legat 50 cr. legat în pânză 60 cr. legat mai fin 60, 80, 90 cr. 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericăști — frumoșă ilustrată pentru pruncii școlari de ambe secșele. Cu aprobarea jurisdicțiunei sup. bisericăști. Prețul unui esemplar broșat 1⁵ cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambe secșele. Cu mai multe icône frumoșe. Prețul unui esemplar trimis franco e 10 cr.; — 50 esemplare costau 3 fl.; 100 esempl. 5 fl.

Visul Prea Sântei Vergure Maria a Născătoare de D-șeu urmat de mai multe rugăciuni frumoșe. Cu mai multe icône frumoșe Prețul unui esemplar espedat franco e 10 cr., 50 esemplare 3 fl., 100 esemplare 5 fl. v. a.

Epistolia D. N. Isus Christos. Prețul unui esemplar legat e 15 cr.